

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3To/4/2022
Identifikačné číslo spisu:	9521100075
Dátum vydania rozhodnutia:	07.09.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:9521100075.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Martiny Zeleňakovej, v trestnej veci obžalovanej B. G. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom 7. septembra 2022 v Bratislave, o odvolaniach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovanej B. G. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 3. mája 2022, sp. zn. 3T/3/2022, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. písm. d), ods. 2 Trestného poriadku rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 3. mája 2022, sp. zn. 3T/3/2022 s a z r u š u j e vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanej B. G., rod. U., nar. XX. W. XXXX v A., trvale bytom N. č. XXX, okres H., toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu Nitra od 17. augusta 2020

u k l a d á

Podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona, zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), písm. l), písm. n), písm. o) Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona sa obžalovaná B. G. na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona sa obžalovanej B. G. ukladá trest prepadnutia majetku.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovanej B. G. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku (ďalej len „súd I. stupňa“) z 3. mája 2022, sp. zn. 3T/3/2022, bola obžalovaná B. G. (ďalej aj len „obžalovaná“) uznaná za vinnú zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 141 písm. a) Trestného zákona, ktorých sa dopustila na tom skutkovom základe, že:

1/ v presne nezistenej dobe, pôsobiac najmenej od roku 2010 až do 11.12.2018 prevažne v Trnavskom kraji a v okolí, s cieľom páchania predovšetkým drogovej trestnej činnosti bola založená zločinecká skupina, kde od jej založenia na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni bol Z. J., ktorý zločineckú skupinu riadil a koordinoval jej členov na nižšie postavených úrovniach hierarchie, kde na stredných úrovniach hierarchie v skupine sa nachádzali okrem iných A. T. - prezývaný „U.“, L. M. - prezývaný „T.“, W. Š. - prezývaný „T.“, W. O., O. Y. - prezývaný „G.“ a B. G., ktorí plnili svoje úlohy v rámci skupiny pri páchaní najmä drogovej trestnej činnosti, pričom každý člen na nižšom stupni zabezpečoval osobne, alebo prostredníctvom ďalších členov skupiny, resp. doteraz presne nezistených páchatel'ov výrobu drog - metamfetamínu, ktorý následne distribuovali hlavne v Trnavskom kraji a jeho okolí, pričom pre uvedenú zločineckú skupinu boli činné osoby O. Z. - prezývaný „W.“, P. Y., F. S., A. Z., O. G., O. M., ktoré konali na základe pokynov členov zločineckej skupiny, kde postavenie a činnosť osôb v rámci skupiny bolo nasledovné: A. T. a L. M. si zabezpečovali tabletky na výrobu metamfetamínu a aj iné prekurzory potrebné k výrobe drog, a to najmä od osôb Z. V., L. G. a O. A., z ktorých A. T. a L. M., resp. prostredníctvom doposiaľ nestotožnených - tzv. „varičov“, ku ktorým patrili aj F. O. G. a A. X., vyrábali metamfetamín, ktorí sami, resp. prostredníctvom svojej siete dealerov, ku ktorým patrili aj F. S. a O. Y., predávali konečným spotrebiteľom; W. O. si zabezpečoval tabletky na výrobu metamfetamínu a aj iné prekurzory potrebné k výrobe drog, kde výrobu metamfetamínu pre W. O. zabezpečoval najmä A. X., F. G., ktorého tzv. „pravou rukou“ bol od roku 2016 O. Y., ktorým tabletky potrebné na výrobu metamfetamínu dodával Z. V. a od roku 2017 aj L. G., pričom následne, po vyrobení metamfetamínu, tento bol odovzdaný W. O., ktorý ho následne odpredával prostredníctvom svojej siete dílerov, ku ktorým patrili aj F. S. a O. M., ktorí ho predávali konečným spotrebiteľom, kde ako sprostredkovateľ pri zabezpečovaní tabliet na výrobu metamfetamínu a pri distribúcii metamfetamínu medzi W. O. a F. G. pôsobila P. Y. ako vtedajšia družka F. G.; W. Š., ktorý tvoril tzv. „W.“ s L. J., si zabezpečovali tabletky na výrobu metamfetamínu a aj iné prekurzory potrebné k výrobe drog, kde metamfetamín im vyrábali aj F. G., pričom získaný metamfetamín prostredníctvom svojich dílerov, ku ktorým patrili aj O. Z., A. Z., O. G., predával konečným spotrebiteľom; B. G., bývalá manželka F. G., sa podieľala na výrobe metamfetamínu ako tzv. „varič“, pričom takto vyrobený metamfetamín od B. G. odoberal aj F. G. v prípade, že sám mal prestávku vo výrobe metamfetamínu a tento následne postupoval svojím dílerom, ku ktorým patrila O. M., ktorá ho distribuovala konečným spotrebiteľom,

- kde členovia zločineckej skupiny sa navzájom podporovali tak, že v prípade výpadku metamfetamínu, resp. prekurzorov určených na výrobu metamfetamínu, si pomáhali vzájomne so zabezpečením týchto látok tak, aby nebola narušená distribúcia metamfetamínu, resp. prekurzorov určených na výrobu metamfetamínu v rámci celej štruktúry zločineckej skupiny od jej riadiacich zložiek až po samotných konzumentov, pričom celá, takto riadená a dôsledne koordinovaná činnosť, bola vykonávaná na účely zisku pre jednotlivých členov a osôb činných pre zločineckú skupinu s tým, že:

Z. V., P. Y., O. G., F. G., O. Z. Y. prezývaný „W.“, A. Z., W. Š. prezývaný „T.“, A. X., F. S. a Z. J. sú trestne stíhaní v samostatných konaniach,

O. Y. prezývaný „G.“, A. T. prezývaný „U.“, L. J., O. A. a L. M. prezývaný „T.“ už boli právoplatne odsúdení a

O. M. a L. G. bolo podmienene zastavené trestné stíhanie,

2/ - od polovice roku 2016 do jesenných mesiacov roku 2017, si A. T. a L. M. objednávali tabletky na výrobu metamfetamínu, a to prostredníctvom L. G., ktorému tieto tabletky dodával H. A., kde L. G. takto zabezpečené tabletky zn. Y. 120 mg s obsahom účinnej látky pseudoefedrínu o hmotnosti 5,3 kg v hodnote minimálne 10.000 eur za várku odovzdával A. T. v jeho rodinnom dome na U. X. č. X v Z., príležitostne v garáži, nachádzajúcej sa v meste Sereď a L. M. v záhradnej chate, nachádzajúcej sa v Z. - časť Č., pričom počet takto odovzdaných várok bol minimálne osem do konca roku 2016, z ktorých H. Z. s doposiaľ neustálenou osobou, vystupujúcou pod menom O., za toto obdobie vyrobil metamfetamín v množstve minimálne 8,8 kg (takto vyrobený metamfetamín bol v minimálnej hodnote podľa NPDJ vo výške 264.000 eur), kde tento metamfetamín H. Z. odovzdal A. T. s L. M., a minimálne 20 odovzdaných várok do jesenných mesiacov roku 2017, ktoré následne odovzdali B. G., ktorá z takto odovzdaného množstva, resp. z odovzdaných tabletiiek spracovaného efedrínu vyrábala chemickými reakciami v rodinných domoch, nachádzajúcich sa v obci N. a S. P. spolu s L. V. metamfetamín, pričom takto vyrobila minimálne 22 kg metamfetamínu (takto vyrobený metamfetamín bol v minimálnej hodnote podľa NPDJ vo výške 660.000 eur), kde v polovici roku 2017 odovzdal L. G. po objednávke od A. T. a L. M. jeden kg metamfetamínu, ktorý obdržal od M. G., v záhradnej chate, nachádzajúcej sa v Z. - časť Č., L. M., pričom za uvedený metamfetamín vyplatil A. T. L. G. sumu 16.000 eur v priestoroch kaviarne U. v Z.,

- následne od jesenných mesiacov roku 2017 do zadržania L. G., resp. do zadržania O. A., si A. T. objednával tabletky na výrobu metamfetamínu, a to prostredníctvom L. G. a O. A., ktorým tieto tabletky dodával H. A., kde L. G. a O. A. takto zabezpečené tabletky zn. Y. 120 mg o hmotnosti 5,3 kg v hodnote minimálne 10.000 eur za várku, jedenkrát tabletky F. o hmotnosti 5,3 kg v hodnote minimálne 11.000 eur za várku odovzdával A. T., najmä v jeho rodinnom dome na U. X. č. X v Z., kde okrem L. G. a O. A. tabletky A. T. dodávala aj doposiaľ nestotožnená osoba, vystupujúca pod menom Z., pričom A. T. tieto tabletky ďalej odovzdával B. G., ktorá z takto odovzdaného množstva, minimálne v rozsahu šesť várok, vyrábala chemickými reakciami v rodinnom dome, nachádzajúcom sa v obci N., spolu s L. V. metamfetamín, pričom takto vyrobila minimálne 6,6 kg metamfetamínu (takto vyrobený metamfetamín bol v minimálnej hodnote podľa NPDJ vo výške 264.000 eur),

- od januára 2018 do úteku F. G.Č. (11.12.2018) tento sám, alebo prostredníctvom P. Y., odovzdával O. M. dávky po 100 gramov metamfetamínu pri cene 20 Eur za gram, určené na ďalší predaj konečným spotrebiteľom, pričom k odovzdávkam dochádzalo na rôznych miestach v rámci Sereďe, okrem iných v športovej hale F., ktorú mala prenajatú P. Y. spolu s F. G., kde mesačne takto došlo k odovzdaniu najmenej jedného kg metamfetamínu, čo predstavuje za celé obdobie minimálne 12 kg metamfetamínu (takto vyrobený metamfetamín bol v minimálnej hodnote podľa NPDJ vo výške 420.000 eur), pričom metamfetamín počas rozhodného obdobia odovzdaný O. M. priamo F. G., o celkovej hmotnosti minimálne jeden kg (takto vyrobený metamfetamín bol v minimálnej hodnote podľa NPDJ vo výške 20.000 eur), pochádzal z varov B. G.,

- pričom metamfetamín je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, a to s tým, že L. V., P. Y.Á. a F. G. sú trestne stíhaní v samostatných konaniach, A. T. prezývaný „U.“, L. M., O. A. a H. Z. už boli právoplatne odsúdení, O. M., H. A. a L. G. bolo podmienene zastavené trestné stíhanie.

Za to súd I. stupňa uložil obžalovanej podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona, zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), písm. l), písm. n), písm. o) Trestného zákona a nezistiť žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého ju podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Zároveň jej podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad na 3 roky.

Proti vyššie označenému rozsudku súdu I. stupňa, ihneď po jeho vyhlásení, zahlásil prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie, podľa § 307 ods. 2 Trestného poriadku v neprospech obžalovanej z dôvodu, že súd I. stupňa jej neuložil trest prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Trestného poriadku.

Proti vyhlásenému rozsudku zahlásila odvolanie aj obžalovaná B. G.Č. a to čo do výroku o treste odňatia slobody, pričom sa vzdala práva podať odvolanie proti ostatným výrokom rozsudku súdu I. stupňa a aj proti konaniu, ktoré vyhláseniu rozsudku predchádzalo.

Prokurátor odôvodnil odvolanie podaním doručenom súdu I. stupňa 20. mája 2022, v ktorom uviedol, že sa stotožňuje s druhom a výmerou uloženého trestu, zaradením obžalovanej do ústavu so stredným stupňom strázenia, ako aj s uložením ochranného dohľadu.

Poznamenal, že vzhľadom na okolnosti prípadu by bolo vhodnejšie pri mimoriadnom znížení trestu postupovať podľa § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona, čo vyplýva zo str. 9 odôvodnenia rozsudku súdu I. stupňa.

Ohľadom neuloženia trestu prepadnutia majetku upriamil pozornosť na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) z 13. januára 2021, sp. zn. 3Tdo/49/2020 a na úvahy v ňom uvedené. Pokiaľ zákonodárna moc v ustanovení § 58 ods. 2 Trestného zákona určila obligatórnu povinnosť uložiť páchatelovi tam uvedených trestných činov trest prepadnutia majetku ak je preukázané, že predmetný majetok pochádza aj z trestnej činnosti, nemôže súdna moc, odvolávajúca sa na akýkoľvek výklad zákona zmeniť jeho jasné, zrozumiteľné a presné znenie s odôvodnením, že uloženie trestu prepadnutia majetku by bolo síce zákonné, avšak nie primerané a spravodlivé. Súdna moc nenesie zodpovednosť za znenie zákona, ani za jeho prísnosť, ale zákon aplikuje. Zákonodárna moc použila jasnú, presnú a zrozumiteľnú prikazovaciu formulu „uložiť“, ktorú nemožno interpretovať s odkazom na základné zásady ukladania trestov. V predmetnom uznesení vyslovil najvyšší súd názor, že v prípade, ak by platilo, že súd takto nesprávne vyloží a aplikuje právo, mohlo by sa stať, že s odkazom na základné zásady ukladania trestov, t. j. primeranosť, proporcionalita, personálnosť, neuloží postupom podľa § 47 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody na doživotie s odôvodnením, že jeho uloženie by bolo zákonné, nie však spravodlivé. Prikazný slovný výraz uvedený v ustanovení § 58 ods. 2 Trestného zákona „uložiť“, znamená obligatórnu povinnosť súdu uložiť trest prepadnutia majetku v prípade, ak bol obvinený uznaný za vinného zo spáchania niektorého z tam uvedených trestných činov a zároveň nadobudol majetok aspoň v značnom rozsahu trestným činom, alebo z výnosu z trestného činu, za ktorý bol uznaný za vinného. Vyžaduje sa existencia príčinnej súvislosti medzi spáchaným trestným činom, za ktorý bol páchatel uznaný za vinného a konfiškovaným majetkom.

Ustanovenie § 58 ods. 2 Trestného zákona upravuje prvú hmotnoprávnu podmienku potrebnú pre uloženie trestu prepadnutia majetku. Druhou hmotnoprávnou podmienkou vyplývajúcou z ustanovenia § 59 ods. 1 Trestného zákona je, že trest prepadnutia majetku sa vzťahuje na majetok vo výlučnom vlastníctve páchatela.

Odvolací súd vo svojom uznesení z 13. januára 2021, sp. zn. 3Tdo/49/2020 poznamenal, že bremeno zdanlivej nespravodlivosti mimoriadne prísneho trestu prepadnutia majetku leží na pleciach zákonodarcu, nie súdu. Platí dura lex, sed lex - tvrdý zákon, ale zákon, treba ho rešpektovať a dodržiavať v kolorácii s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 31. augusta 2017, sp. zn. I. ÚS 155/2017.

Prokurátor má za to, že uvedené úvahy odvolacieho súdu sú totožné aj v prejednávanej veci pri aplikácii ustanovenia § 58 ods. 3 Trestného zákona.

Navrhol preto najvyššiemu súdu, aby podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obžalovanej v súlade s § 58 ods. 3 Trestného zákona aj trest prepadnutia majetku. Odvolanie obžalovanej navrhol podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná B. G. odôvodnila odvolanie prostredníctvom obhajkyne JUDr. Zuzany Csenkyovej, advokátky v Trnave, v podaní doručenom súdu I. stupňa 1. júna 2022, v ktorom uviedla, že napadnutý

rozsudok považuje za nezákonný vo vzťahu k uloženému trestu, ktorý je podľa jej názoru neprimerane prísny. Stotožňuje sa s poľahčujúcimi okolnosťami, svojou doterajšou bezúhonnosťou, spolupracou s orgánmi činnými v trestnom konaní, oľutovaním trestnej činnosti a sebareflexiou, na ktoré súd I. stupňa prihliadol, avšak s výškou uloženého trestu odňatia slobody nesúhlasí.

Poukázala na svoje priznanie k drogovej trestnej činnosti, ktoré urobila už v prípravnom konaní a na vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu, čím prispela k urýchleniu skončenia veci, nerobila žiadne prietahy a k veci sa postavila zodpovedne. Prešla hlbokou sebareflexiou, cíti vinu, je ochotná prevziať zodpovednosť za svoje činy a prijať primeraný trest. Svoje konanie úprimne a hlboko ľutuje a v súčasnosti si uvedomuje nezákonnosť svojho konania. Upriamila pozornosť na spoluobvinených A. T. a L. M., ktorým boli schválené dohody o vine a treste s nižšími trestami, ako je trest uložený jej, pričom oni ju na spáchanie trestného činu naviedli. Ona z výroby drog nezbohatla, naopak spoluobvinení boli díleri, ktorí drogy predávali a finančne sa obohacovali. S ohľadom na jej situáciu a zdravotný stav (od počiatku trestného stíhania má depresie, sklon spôsobovať si zranenia, ktoré by mali viesť k ukončeniu jej života, väčšinu času vo väzbe strávila v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne, od januára 2021 je pod vplyvom liekov, má vidiny a myšlienky, očakáva, že jej bude uložený doživotný trest, rozhovory s lekármi, obhajkyňou a vyšetrovateľmi nikam nevedli a aj v súčasnosti sa nachádza v nemocnici) má obžalovaná za to, že je na mieste uložiť jej trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby podľa § 39 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a teda trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov.

Obžalovaná B. G. opätovne poukázala na prevahu poľahčujúcich okolností [§ 36 písm. j), písm. l), písm. n), písm. o) Trestného zákona] a žiadnu priťažujúcu okolnosť. Od začiatku sa k trestnej činnosti priznávala, s prokurátorom uzatvorila dohodu o vine a treste, ktorú súd I. stupňa vrátil do prípravného konania, pretože na jednu z otázok odpovedala „nie“, čo však spôsobil jej nepriaznivý zdravotný stav. Znalec u nej zistil depresívnu poruchu vzniknutú trestným stíhaním a väzbou, v súčasnosti nedokáže ovládať svoje konanie a pod vplyvom myšlienok, ktoré ju prenasledujú, si ubližuje s cieľom ukončiť svoj život.

Ďalej uviedla, že je dobrý, empatický človek, s vôľou pomáhať nie len blízkym, má 53 rokov, je matkou 16 ročného, študujúceho syna, doposiaľ neprišla do rozporu so zákonom, riadne pracovala, starala sa o syna a chorú matku, ktorá jej darovala nehnuteľnosť, na ktorej je zriadené vecné bremeno a jedná sa o ich trvalé bydlisko.

K trestu prepadnutia majetku uviedla, že rozhodnutie súdu I. stupňa považuje za správne. Nehnuteľný majetok nadobudla dávno pred spáchaním trestnej činnosti, tvrdo pracovala niekoľko rokov vo Švajčiarsku, našetrila si peniaze, za ktoré nadobudla svoj majetok a nehnuteľnosť nadobudla darom od svojej matky, so záväzkom jej dochovania.

S ohľadom na uvedené má obžalovaná za to, že súd I. stupňa jej mal s prihliadnutím na jej zdravotný stav a poľahčujúce okolnosti uložiť trest odňatia slobody v zníženej trestnej sadzbe podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona vo výmere 8 rokov. Poukázala pritom na ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého má ukladaný trest postihovať iba páchatel'a, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby. Ujma nemôže byť cieľom trestania, ale len prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu.

Odvolaním sa obžalovaná dožaduje, aby najvyšší súd po zrušení napadnutého rozsudku súdu I. stupňa sám vo veci rozhodol tak, že jej uloží trest odňatia slobody za použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu a uloží jej miernejší trest odňatia slobody.

Odvolanie prokurátora navrhla podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

V priebehu odvolacieho konania obžalovaná prostredníctvom advokáta JUDr. Ladislava Pavloviča predložila súdu písomnosti zo dňa 2. septembra 2022 označené ako žiadosť o vyňatie veci spod rozhodnutia o prepadnutí majetku, spolu s prílohami a domáhala sa, aby nehnuteľnosť vedená na LV č.

XXXX, kat. úz. Z., ktorá je predmetom daru v jej prospech, v celom rozsahu bola vylúčená a vyňatá z rozhodnutia o prepadnutí majetku, pretože táto patrí inému vlastníkovi a to M. G., rod. S..

Odvolačný súd uvedené písomnosti posúdil ako súčasť odvolania obžalovanej.

Súd I. stupňa predložil trestnú vec spolu s odvolaniami prokurátora a obžalovanej odvolaciemu súdu na rozhodnutie 6. júna 2022.

Najvyšší súd ako súd odvolací najskôr skúmal, či odvolania prokurátora a obžalovanej spĺňajú formálne podmienky a dospel k záveru, že tieto boli podané oprávnenými osobami [§ 307 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku) a odvolania riadne odôvodnili tak, aby bolo zrejmé v akom rozsahu rozsudok súdu I. stupňa napádajú (§ 311 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku). Po takto vymedzenom formálnom prieskume sa odvolací súd v zmysle § 317 Trestného poriadku zamerlal na preskúmanie zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako i správnosti postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadať na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykávané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Preskúmaním predloženého spisu najvyšší súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, sa postupovalo podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Obžalovaná B. G. v prítomnosti svojej obhajkyne vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe [§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku] a na otázky položené súdom I. stupňa podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedala „áno“. Súd I. stupňa po vyjadrení prokurátora prijal vyhlásenie obžalovanej a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutkov nevykoná a vykoná iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia.

V týchto súvislostiach je potrebné uviesť, že vyhlásenie obžalovanej o vine zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe je neodvolateľné. V tomto rozsahu ani nemožno odvolaním napádať výrok o vine urobený na podklade takéhoto vyhlásenia. Ak súd I. stupňa vyhlásenie obžalovanej prijal, následné skúmanie viny, resp. jeho kvalifikačnej podoby vo vzťahu k dotknutým skutkom by popieralo zmysel a obsah predchádzajúceho uznania viny a prijatia tomu zodpovedajúceho vyhlásenia súdom I. stupňa. Konanie obžalovanej v bode 1/ výroku rozsudku súd I. stupňa kvalifikoval ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a skutok uvedený v bode 2/ výroku rozsudku kvalifikoval ako pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. b), písm. c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 141 písm. a) Trestného zákona.

Proti výroku o treste podali odvolanie prokurátor i obžalovaná. Prokurátor namietal chýbajúci výrok o treste a obžalovaná namietala neprimeranosť výšky uloženého trestu odňatia slobody.

Odvolačný súd na základe podaných odvolaní preskúmal celý výrok o treste napadnutého rozsudku súdu I. stupňa a dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac

úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 296 Trestného zákona kto založí alebo zosnuje zločineckú skupinu, je jej členom, je pre ňu činný alebo ju podporuje, potrestá sa odňatím slobody na päť rokov až desať rokov.

Podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d) Trestného zákona kto neoprávnene vyrobí, kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekursor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 172 ods. 4 písm. b) Trestného zákona odňatím slobody na dvadsať rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 ako člen nebezpečného zoskupenia, alebo vo veľkom rozsahu.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Podľa § 141 písm. a) Trestného zákona nebezpečným zoskupením sa rozumie zločinecká skupina.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 36 Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel'

j) viedol pred spáchaním trestného činu riadny život,

l) priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval,

n) napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, alebo

o) prispel k odhaleniu alebo usvedčeniu organizovanej skupiny, zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a ktorý sa zvlášť významnou mierou podieľal na objasnení trestného činu korupcie podľa ôsmej hlavy tretieho dielu osobitnej časti tohto zákona, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297 alebo obzvlášť závažného zločinu spáchaného organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou, alebo na zistení alebo usvedčení jeho páchatel'a tým, že poskytol v trestnom konaní dôkazy o takom čine, ak

vzhľadom na povahu a závažnosť ním spáchaného trestného činu má súd za to, že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania; znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby sa nesmie voči organizátorovi, návodcovi alebo objednávateľovi trestného činu, o ktorom poskytol dôkazy v trestnom konaní.

Podľa § 39 ods. 3 písm. b) Trestného zákona pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako osem rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň pätnásť rokov.

Podľa § 58 ods. 1 Trestného zákona trest prepadnutia majetku môže súd uložiť vzhľadom na okolnosti spáchaného trestného činu a pomery páchatel'a, ak páchatel'a odsudzuje na trest odňatia slobody na doživotie alebo ak ho odsudzuje na nepodmienečný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin, ktorým páchatel' získal alebo sa snažil získať majetkový prospech veľkého rozsahu alebo ktorým spôsobil škodu veľkého rozsahu.

Podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona trest prepadnutia majetku súd uloží bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za spáchanie trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3 alebo 4 alebo § 173 ods. 4, trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 3 alebo 4, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297, trestného činu prijímania úplatku podľa § 328 ods. 3 alebo § 329 ods. 3 alebo trestného činu podplácania podľa § 334 ods. 2.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad uloží súd páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Najvyšší súd v súvislosti s výrokom o treste rozsudku súdu I. stupňa poznamenáva, že súd I. stupňa

uložil obžalovanej trest odňatia slobody, ktorý zodpovedá všetkým pravidlám dôležitým pri ukladaní trestu.

Medzi spomenuté pravidlá v prvom rade patrí ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Odvolací súd zdôrazňuje, že trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu na základe a v medziach zákona ukladajú súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatela trestného činu tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu (§ 34 ods. 3 Trestného zákona). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovne pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú v zásade súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce. Váruje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne hodnotenie páchatela a jeho činu, ale tak právne ako aj etické.

Najvyšší súd ďalej upriamuje pozornosť na ustanovenie § 34 ods. 4 Trestného zákona, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu a podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Výmerou trestu sa rozumie nie len určenie trestu v rámci sadzby tam, kde je trest takto kvantifikovaný, ale aj určenie rôznych modalít alebo obsahu trestov, ak je toto určenie vyhradené súdu (napr. určenie druhu a rozsahu zakázanej činnosti, rozsahom majetkom, ktorý prepadá v prospech štátu a pod.). Práve rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby pri určitých trestoch umožňuje a zároveň ukladá súdu povinnosť individualizovať ukladaný trest. Súd je povinný vo výmere uloženého trestu zohľadniť všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 , ods. 5 Trestného zákona.

Čo sa týka osoby páchatela, túto treba hodnotiť vo všetkých možných súvislostiach. Nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu. Zároveň má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu. Navyše pri ukladaní trestov treba zároveň vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu), úmernosť trestu okrem iného určujú aj

pohnútka páchatela a možnosti jeho nápravy.

K poľahčujúcim okolnostiam odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje so všetkými štyrmi okolnosťami uvedenými v § 36 písm. j), písm. l), písm. n) a písm. o) Trestného zákona, na ktoré súd I. stupňa prihladol s tým, že v podrobnostiach odkazuje na rozsudok súdu I. stupňa bez potreby ich opakovania.

Najvyšší súd má však za to, že postup súdu I. stupňa, v rámci ktorého nezistil, resp. neprihladol na žiadnu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Trestného zákona nie je správny a je toho názoru, že u obžalovanej existuje priťažujúca okolnosť, na ktorú je potrebné prihladiť a to, že obžalovaná spáchala viac trestných činov (zločin založenia zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. b), písm. c) Trestného zákona). Na základe uvedeného a na podklade odvolania prokurátora, odvolací súd pri opätovnom ukladaní trestu, po predchádzajúcom zrušení výroku o treste konštatoval, že zistil a prihladol aj na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona.

Aj napriek tomu, že odvolací súd u obžalovanej zistil a prihladol na jednu priťažujúcu okolnosť, naďalej v jej prípade prevyšuje pomer poľahčujúcich okolností (štyri).

Najvyšší súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že súd I. stupňa postupoval v súlade so zásadami ukladania trestov, keď uložil obžalovanej úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, pričom za správne a zákonné považuje odvolací súd i jej zaradenie na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, pretože u nej nezistil takú mieru narušenia, ktorá by vyžadovala jej zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia, ako to predpokladá ustanovenie § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Najvyšší súd poukazuje na to, že s ohľadom na všetky skutkové i právne okolnosti prípadu, bez potreby ich opakovať z prvostupňového rozhodnutia, len zdôrazňuje, že obžalovaná sa drogovej trestnej činnosti mala dopúšťať dlhodobo, po dobu 8 rokov, mala celkovo vyrobiť 29,6 kg metamfetamínu, čo predstavuje 944 000 eur, ale na druhej strane zohľadniac aj osobu obžalovanej možno konštatovať, že nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanej splní svoj účel ako z hľadiska generálnej, tak i individuálnej prevencie trestu, pričom ho považuje za spravodlivý a súladný so zákonom.

Čo sa týka aplikácie ustanovenia § 39 Trestného zákona, a teda mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu ustanovuje trestnej sadzby, odvolací súd uvádza, že páchatel, ktorý sa prizná k trestnému činu a jeho spáchanie úprimne oľutuje (vo vzťahu k obžalovanej je táto skutočnosť naplnená), prejavuje tým istú dávku racionality (zväčša pod ťarchou dôkazov), ale aj uvedomelosti. Nielenže tak formálne získava poľahčujúcu okolnosť, ale je aj v materiálnom očakávaní zmierlivejšieho prístupu súdu k nemu pri ukladaní trestu. Ak navyše obžalovaný prizná svoju vinu pred začatím procesu dokazovania na hlavnom pojednávaní, čo v prejednávanej veci bolo splnené (prvý termín hlavného pojednávania dňa 3. mája 2022 - č. l. 208 a nasl. spisu), nepochybne tak koná v snahe získať ďalší benefit a to možnosť uloženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Najvyšší súd poukazuje na stanovisko č. 44 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky č. 5/2017, podľa ktorého: „Ak možno páchatelovi trestného činu, pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste, mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody použiť aj v prípade priznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takéhoto vyhlásenia súdom), keďže páchatel neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výmere uloženého trestu“. Z uvedeného vyplýva, že už samotné priznanie viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, možno považovať za okolnosť prípadu podľa § 39 ods. 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by bránili v prípade obžalovanej B. G. aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Pokiaľ prokurátor v podanom odvolaní uviedol, že by bolo vhodnejšie postupovať podľa § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona, najvyšší súd sa s jeho názorom nestotožnil a dospel k totožnému záveru ako súd I. stupňa, že pri výmere trestu je vzhľadom na okolnosti prípadu odôvodnené použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaná napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti a prispela k odhaleniu a usvedčeniu zločineckej skupiny, táto okolnosť však bola zohľadnená v rámci poľahčujúcich okolností [§ 36 písm. n) a písm. o) Trestného zákona]. Zároveň je odvolací súd toho názoru, že ustanovenie § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona predpokladá okrem priznania a spolupráce páchatelia aj objasnenie inej trestnej činnosti, než tej, za ktorú bol v tom čase stíhaný. Uvedená úvaha najvyššieho súdu vychádza z pojmu „zvlášť významná miera“, ktorý spomínané ustanovenie obsahuje. V prejednávanej trestnej veci obžalovaná prispela k objasneniu vlastnej trestnej činnosti, ako i činnosti zločineckej skupiny v miere, ktorá bola súdom I. stupňa správne zohľadnená pri hodnotení poľahčujúcich okolností, nejednalo sa však zo strany obžalovanej o tak významnú mieru spolupráce akú predpokladá ustanovenie § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona.

K nespokojnosti obžalovanej s dĺžkou uloženého trestu odňatia slobody odvolací súd uvádza, že je potrebné si i napriek viacerým poľahčujúcim okolnostiam a osobným pomeroch obžalovanej uvedomiť závažnosť trestných činov, ktorých sa obžalovaná dopustila, ako i výška trestu, ktorého uloženie jej pôvodne hrozilo (20 až 25 rokov alebo doživotie). Súd I. stupňa skrátil výšku trestu odňatia slobody podľa názoru najvyššieho súdu v najnižšej možnej miere, aká je v predmetnej trestnej veci podľa všetkých zohľadnených okolností a v súlade so zásadami ukladania trestov, prípustná a jeho ďalšie skracovanie by nezodpovedalo miere závažnosti spáchanej trestnej činnosti. Najvyšší súd preto nepovažoval argumenty obžalovanej, ktoré vo svojom odvolaní uviedla, ako ani okolnosti vyplývajúce z trestného spisu za dostatočné na zmierňovanie dĺžky trestu a preto ponechal trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov.

Odvolací súd sa stotožnil aj s uložením ochranného opatrenia vo forme ochranného dohľadu a to na maximálnu možnú dĺžku (t. j. v trvaní 3 rokov), ktorú zákon umožňuje. Z uvedeného dôvodu predmetný výrok ponechal nedotknutý tak, ako ho ustálil súd I. stupňa vo výrokovej časti svojho rozsudku.

Najvyšší súd konštatuje, že súd I. stupňa rozhodol správne vo výroku o treste odňatia slobody, keď obžalovanej uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a nepochybil ani pri jej zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia a uložením ochranného dohľadu v trvaní 3 rokov.

Je však toho názoru, že súd I. stupňa pochybil, keď obžalovanej neuložil trest prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona a stotožnil sa s úvahami prokurátora, ktoré uviedol vo svojom odvolaní a ktoré vyplývajú z predchádzajúcej rozhodovacej praxe senátu 3T a to uznesenia najvyššieho súdu z 13. januára 2021, sp. zn. 3Tdo/49/2020.

Ustanovenie § 58 ods. 3 Trestného zákona stanovuje obligatórnu povinnosť súdu uložiť obvinenému, ktorý bol uznaný za vinného zo spáchania tam uvedených trestných činov [vrátane trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3 alebo ods. 4 Trestného zákona (v súčasnom platnom a účinnom znení Trestného zákona sa jedná o ustanovenie § 172 ods. 7 alebo ods. 8 Trestného zákona) a trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona] trest prepadnutia majetku a to bez potreby naplnenia akýchkoľvek hmotnoprávných podmienok, ktorých naplnenie predpokladajú odsek 1 a odsek 2 tohto ustanovenia. Súd je teda v prípade, ak uznáva obvineného za vinného zo spáchania niektorého z trestných činov/niektorých z trestných činov uvedených v ustanovení § 58 ods. 3 Trestného poriadku povinný uložiť aj trest prepadnutia majetku a nemôže, odvolávajúc sa na zásady ukladania trestov zmeniť jasné, zrozumiteľné a presné znenie zákona,

obsahujúce príkazný slovný výraz „uložiť“.

Úvahy súdu I. stupňa neuložiť trest prepadnutia majetku tam, kde má byť podľa zákona uložený, nie sú podľa názoru najvyššieho súdu správne a s ohľadom na formuláciu ustanovenia § 58 ods. 3 Trestného zákona, ktorú zákonodarca použil je potrebné súhlasiť s odvolacou námietkou prokurátora tejto vyhovieť a trest prepadnutia majetku obžalovanej uložiť.

Odvolací súd so zreteľom na všetky vyššie uvedené skutočnosti rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutie nie je prípustný riadny opravný prostriedok.